

Rapport om forlis av Smidjeholmen

Den 20.07.23 sank Smidjeholmen ut forbi Veavågen.

Det begynte med at det kom noen som ville se og kanskje kjøpe båten. De kom kl. 14 00, de ville kjøpe båten etter de hadde inspisert båten. De ville gå båten sørover på vestsiden av Karmøy, etter en stund følte de at baugen pekte litt nedover og de bestemte seg for at de ville gå inn til Åkrahamn. De ringte til meg og spurte om jeg kunne komme og se, når jeg kom så lenset det ifra lense pumpen og det var litt vann framme i lugaren. De sa at de ville heve kjøpet rett etterpå, jeg kjørte dem til bussholdeplassen.

Så kjørte jeg hjem bilen og Onkelen min Salomon Vedøy, kjørte meg til båten. Der lenset det og jeg fylte tettningsmasse i baugen i skroget, der jeg så noen sprekker. Så regnet jeg med det var tett til og gå til slippen på Sevland eller Veavågen der båten har vært fortøyd hele tiden.

Jeg gikk ifra Åkrahamn og var på vei nordover og fulgte de gamle seilingsporene. Etter en stund så ble baugen tyngre og tyngre, å vinden og bølgene begynte også å bli friskere. Det begynte og ta inn vann i lasterommet. Og jeg så at det var kommet mye vann maskinrommet også. Da hadde jeg nesten passert Ryvingen. Jeg ringte Onkelen min som hadde kjørt meg om han kunne komme ut med båt hvis det skulle skje noe, han skulle komme ut med engang sa han. Han bor rett ved sjøen og har båt lett tilgjengelig, derfor ringte jeg han og så visste jeg at han var hjemme.

Båten ble bare mer og mer tung og jeg tok på meg redningsdrakten i tilfelle. Så begynte jeg og tenkte på det at båten har et brannslukningsanlegg av CO₂, jeg var redd for at det ville utløses og trekke alt oksygenet i styrhuset også. Så jeg gikk på dekk og så at båten ble bare tyngre og tyngre i sjøen.

Båten går ned hvert øyeblikk tenker jeg, jeg løsnet lett båten og så slapp jeg sokneloddet på båten, med tanke på at båten ikke skulle dra med strømmen.

Rett etterpå stoppet maskinen, og nå sto jeg til livet i sjøen når jeg var ved lett båten (Lett båten var imellom styrhuset og lukekarmen). Jeg hoppet oppi lett båten og prøvde å skubbe meg ut med en åre, men det fikk jeg ikke til. Så jeg måtte skubbe ut lett båten for hånd. Når båten kom ut forbi skøyten så måtte jeg svømme med båten til rekkverket til skøyten, og så klyve oppi lett båten.

Etter det lå jeg på rek, og så hele båten synke ca 1 minutt etterpå, og da var klokken Ca 19 30. Jeg ringte til onkelen min og lurte på om han så meg, det gjorde han ikke, det for høye bølger. Han prøvde lete, men han kunne ikke se meg, men jeg sa at alt gikk fint med meg. Han

bestemte seg for og ringe broren sin Tom Ståle Vedøy, med en sjark for finne meg heller. Jeg ringte **RS** og fortalte dem hva som hadde skjedd, og fortalte at onkelen min var på vei ut.

Jeg hadde spurt **RS** om hjelp, hvis ikke jeg hadde sittet i ro i lettbåten og den gled fint i bølgedalene, og jeg så at båten driftet på vei mot land.

Onkelen min og broren hans fant meg ca. kl 20:00 og slepte lettbåten inntil land.

Med vennlig hilsen

Sten Frode Kristoffersen

24.07.2023

Vedavågen